

skolen bliver nedlagt; jeg faaer ikke derved nogen forbedret Stilling for nogenstomhelst mig Vedkommende, og jeg har ikke mere Udsigt til at blive Rektor ved nogenstomhelst Skole, om denne Skole bliver nedlagt eller ikke. Jeg kan altsaa ikke være Parti i denne Sag, og jeg har heller ikke sagt, at det ærede Medlem var Parti i Sagen; men naar han siger, at han er det ikke mere end jeg, maa han tænke sig, ifald han kunde være Parti i Sagen, eller ifald han ifølge sin Stilling maatte see Sagen fra et særligt Standpunkt, fra det Standpunkt, hvorpaa han staaer, maatte jeg ogsaa kunne see den fra samme Standpunkt; men det troer jeg, det ærede Medlem har Uret i; thi der er ikke Nogen, der kan bebrejde en Mand, at han seer en Sag anderledes fra det Standpunkt, hvorpaa han staaer, end en Anden kan see det fra et andet Standpunkt, og der er imellem os To ikke den Lighed, som det ærede Medlem fordrer. Det kunde være ligegyldigt, naar ikke det ærede Medlem vilde gjøre mig til et Slags Bagtæppe, hvorpaa han slinnede saameget desto bedre; men som et saadant Bagtæppe trækker jeg mig tilbage, og det troer jeg, at jeg maa ansee mig ganske berettiget til. Det ærede Medlem, troer jeg, gik en urigtig Vej, idet han begyndte at forsvare hele det lærde Skolevæsen; for at haandhæve det traadte han i Marken. Men det ligger ikke for i dette Dieblik; thi hele det lærde Skolevæsen kan godt blive ved at bestaae, og Metropolitanaskolen kan dog blive nedlagt. Jeg aflæder altsaa dette Spørgsmaal alle de Betragtninger, som hibledes fra Hensynet til det lærde Skolevæsens Bestaaen; Alt, hvad der siges om den lærde Underviisning, tager jeg bort, det hænger ikke sammen med den foreliggende Sag. Men idet den ærede Rigsdagsmand gjorde dette, thæde han hen paa, hvilken Vej vi skulde gaae for at gjøre Midlerne til det lærde Skolevæsen mere rundelige, om det skulde vise sig, at de skulde blive for knappe, og dette hænger ganske osie sammen med Spørgsmaalet om Metropolitanaskolens Nedlæggelse. Den Vej, han viste, var, at de lærde Skoler have maattet overtage Udgifterne til Realunderviisning, og naar man vilde gjøre en Reform, hvorved man skulde finde Midler til at haandhæve det lærde Skolevæsen, ifald Midlerne fænedes, saa vilde

det, man først maatte tage i Betragtning, før man nedlagde den enkelte Skole, være det, om man skulde lade Realunderviisningen ophøre i de lærde Skoler. Deri troer jeg ligger Hovedspørgsmaalet, at de ærede Medlemmer, som her ere tilstede, og som mene, at vort hele Underviisningsvæsen har gjort Fremskridt for Almecenophælsningen, ved at Realunderviisningen er lagt ind i de lærde Skoler, skulde vide, at det er vigtigt itide at tage bort en Skole, hvis Nedlæggelse skaffer os Midler til at fuldbyrde Fordringerne ogsaa til Realunderviisningen; thi ellers vil det være den, som man vil prøve paa at angribe, den, som man vil prøve paa at svække, for at haandhæve det, som man kalder den klassiske Underviisning. I dette Dieblik, jeg udtaler dette, maa jeg erklære, at saalibet som jeg har Sag til Noget eller Noget i Verden, saalibet har jeg Sag til den klassiske Underviisning, — og jeg veed ikke, hvorledes man skulde bære sig ad dermed. Det er mig uforstaaeligt, hvorledes man skulde kunne have Sag til den klassiske Underviisning. Nei! men det, jeg har, det er en ringere Agtelse for dens Betydning, end Mange have; — men jeg lader den gaae og gjælde for hvad den er, naar den kun fordrer Anerkjendelse og Gylldighed gennem den Dygtighed, som den giver de Folk, der ere i Besiddelse af den; men naar der sættes et Stempel paa dem, og man siger: Jeg er i Besiddelse af den klassiske Underviisning; jeg er en intelligent Mand; mig skulde I bruge, jeg staaer som Ebers Bærg, og I Andre ere udannede Mennecker, af Eder kan man ikke vente Noget, da siger jeg: Denne klassiske Dannelse agter jeg ringe, thi den har ikke sat sig ind i den egentlige klassiske Dannelses Aand og sande Betydning, og naar man henviser til store Talere i England og nævner Ord af Lord Palmerston, da var det jo ikke i et Institut for klassisk Underviisning, men i et Institut for Haandværkerunderviisning, hvor han udtalte sig saaledes — saa det beviser Intet. Jeg har ikke noget Sag til den klassiske Underviisning, men jeg har i det Hele taget ingen Tilbøielighed til at være med at udvikle, hvad jeg anseer for skjæve Underviisningsanstalter, og det vil man see deraf — hvad jeg skal tillade mig at bringe i Grindring